

מסורת הש"ס

(א) ב"ב קדר: (ב) גלעי ט:
(ג) ורש"י: (ד) עינין חסופות
בחצות ל: (ה) דרש רש"י ור
ביאור אר"ן: (ו) ב"א מ
אמרין ארס קרוב אלז ממוט
לז דלמא לא תאמריין כר
הרס פטוה לא תאמריין ארס
קרוב אלז ממוט. רש"י,
(ז) מות ב: (ח) לקמן לג:
מוט ה. בחצות לה:
(ט) תוספתא דמכות פ"ד,
ב"א ח' יא' א' ת.
(י) רש"י י"א ח' ב: ב"א:
הר, (כ) ווע"ע חסופות
בחצות ממוט: ד"ה רבי
יחזקו תוספות שבת קדר.
ד"ה גלעין: (ל) ורבנן:

גליון הש"ס

גמרא ואין אדם קרוב
אצל ממונו. יניין וזמנין דף
דף פ"א חספות דף ע"פ:
תרג' ד"ה וכל וכל וכל
לאו ויהיה אם בן. קשה לי
דמ"מ ק"ס אם לא מבי
והנ"מ קשה להנ"מ אם נכתב
רק והיה אם בן הכותב ילפין
וכן מנן דמ"מ תנאן
וכן דנחמניא שם דף יטו
היינו מנחמניא וזמנין מנח
משם דלחא שאלן דף מעשה
לוקח ומנחמניא מייבש
העדים מנחמניא משום לא
תנחמניא וזמנין:

מוסף רש"י

פלוני בא על אשתו. נעלם
שומר פניו כח פלוגי כ' ^(ד)
ואחר משרטטין
להורגו. לנעול, אבל לא
להורגו. דללל אשתו סבול
ל' לנעול ^(ד)
רמז לערים
וממזין שולקין. עד כי
גרשוהו על גלות מפרס
הכנוז מזין חמה. מנין
ל' לוקן. ולקחתי מנין
מיפוק ליה מלל מענה
(סוכות ב: ב)
משוב
הדבריקו את החרדק
ב'. במתיה. ו' והלכין
דמיון קלמר
ולקח רבע בעלל ד' ^(ד)
ל' לה' ו' והלכין קריב כ'
למכוב כי שרד ירד בין
אנשם ונעול א' המשפ
ושפסוקי ויה' א' כי מות,
ל' הכוכב כלן ד' ^(ד)
דקק, וכי ל' מקוס
שפסוקי ירד ל' והלל
וחיילי ו' חמידי ע' מלכות,
ל' חללל ד' למלכי מלכות
ב' והלכין והרשע, אלל
כ' נעדיש משפטי, ערס
אקריש השעשע ירד וכל
שקריס ויומסם והלכין ו' ^(ד)
הנזון שחול דקק והרשע
ויה' ^(ד)
א' כי נעדיש מלכות, ויה'
א' כי שרד כ' כרעס, א' ^(ד)
כמה ו' כ' מלכות ירל
שאלו ירל לקיס נ' דין
חללל מרומ, נעול בעד כ'
גרסא ו' גלות, והיכל
השופט והכרי ^(ד)
והיפוק ליה מלל מענה.
ל' עשיל קלון מלכות אל'
מקוס שפסוק כ' ע' שונ,
וכלן שאלו ירל לעפן
נעדיש הכמוז כ' ילקן
^(ד)

פלוני בָּא עַל אִשִּׁי [וְ] אֵל אֵל לֹא לְהוֹרֵגָה. לְפִי שְׁקִירָה הוּא אֵלֶּה וְאֵעָ
דְּמֵהִימֵנִין לִיה בְּהִיא סְקֻדָּתָהּ לְגַבִּי חֲזִירָה לֹא מֵהִימֵנִין לִיה לְגַבִּי
אִשְׁתּוּ וְהִינּוּ פִלְגִּינִי דִּיבּוֹרָה דֵּהָא חֹד דִּיבּוֹרָה הוּא וְלְגַבִּי הִיא מֵהִימֵנִין
וְלֹא מֵהִימֵנִין לְגַבִּי הִיא: אֵלֶּה אִשְׁתּוּ לֹא אִמְרִינִין. אִדָּם קִרְבָּה לְעִנִּין
תִּלְגִּינִי דִּיבּוֹרָה וְהוֹלִי מֵהִימֵנִין אִשְׁתּוּ
דִּיבּוֹרָה לְמִיקְטְלִיה לְחֲזִירָה לִיקְטְלֵהָ
נָמִי לְדִידָה קִמְ"ל: נִהְרִינִין. מִשּׁוּם
פְּלוֹנִי: וְאִין מִשְׁלָמִין מִמּוֹן. טוֹבָה
הִנָּחַת כְּתוּבָתָהּ שְׂרָזָה לְהַפְסִידָה מֵאִי
טַעמָא שְׁהִיר לֹא הוֹכִירוּ שֶׁל הָאִשָּׁה
וְלִמָּחֹן מִפְּסֻדִּי: בָּא עַל כְּסוֹ שֶׁל פְּלוֹנִי
נִהְרִינִין. מִשּׁוּם שִׁינָּה שְׂבָחוּ לְהַרְבּוֹ
אוֹתוֹ וְאוֹתָהּ: וּמִשְׁלָמִין מִמּוֹן. שְׂבָחוּ
לְהַפְסִידָה כְּתוּבָתָהּ מִן הָאִירוּסִין
וּמִשְׁלָמִין טוֹבָה הִנָּחַת כְּתוּבָה דִּקֵּין כֹּל
זוּמְמִי כְּתוּבָה. וְלֹא פִלְגִינֵה דִּרְבָּה אֲדָרָב
יוֹסֵף דְּלֹמֶר לְעִיל [וְ] עֵדִי בְּעֵלֵה נִהְרִינִין
וְאִין מִשְׁלָמִין מִמּוֹן דֵּהֶם כִּיּוֹן דִּינִסְתָּ
הֵן תִּשְׁלָמִין לְכְּתוּבָה דִּידָה כְּסוֹ
מֵהִיּוֹרִי וְכִין דְּעָלֵה מִקְטְלִי לֹא מִשְׁלָמִי לֵה
מִמּוֹן אֵלֶּה הִיכָא דִּלָּא נִיסְתָּ הֵן
תִּשְׁלָמִין דְּהוּמָה דִּלָּךְ נִינְהוּ דְּכֹל שְׂכָה
נְעוּרִיהָ לְאִצִּיָּה וְהוּא לִיה מִמּוֹן לִזֵּה
לֹאכָּה וּפְשָׁתָה לִזֵּה מִשּׁוּם דִּיבּוֹעַל וְנַעֲרָה
מִיקְטְלִי: רַבֵּעַ הַשּׁוֹר. וְלֹא הוֹכִירוּ
שׁוֹר שֶׁל מִי: וְאִין מִשְׁלָמִין. דְּמִי הַשּׁוֹר
דִּלָּא דִיעִינִין מִנוּ: מִן מִלּוֹ. לְעֵבֶל
הַשּׁוֹר: וּנְפֻשָׁתוֹ. בְּשִׁבְלֵי פְלוֹנִי הַרְבּוּעַ:

פלוני רבצ שורי. הוא ואחר מטכר
עמו: מהו. פלוני ודאי מיקטיל אלל
שור מי מיקטיל: מי אמרינן אדם
קרוב אלל ממנו. ופלגינן דבורא
להימוני אחרציה ולא אשור או דילמא
לא אמרינן לענין פלגי דיבורא אדם
קרוב אלל ממנו ואע"פ לעדניה ליה
לעיל אלל עצמו: הדר פשטה. לא
אמרינן אדם קרוב אלל ממנו לענין
פלגי דיבורא והשור יסקל. וכי אמרינן
בתמורה (דף כה.) רובע או נרבע
על פי הבעלים אסור לגבוה ומותר
להדיוט דלינו נסקל הני מילי היכא
דלא העידו דבעלים על הרובע מי
הוא או העידו ולא היה עד שזעמס
אלל הכא דגבצא מיקטיל על פי צעל
השור לא פלגינן דיבורא משום ממון:
ושפטוס. גבי מלקות כתיב: רמו
לעדים וזוממין שולקין. היכא דלין
הומה יכלה להתקיים צהם כגון
מעידין אלו צאמס פלוני שהוא צן
גרשע ונמצאו זוממין והרי הם כהנים
אין אורמס ישעש זה הן גרשע
מתחיו אלל סופג את הארצעים
מנלן: משום. דצ"ד הצדיקו את
הצדיק והרשעיו את הרשע והיה אם
צן הכות אתי^ט הרשע צדקת צדיק למה
הזכרה כאן וכי משום צדקת צדיק
מתחייב רשע מלקות אלל ודאי עדים
ט (וזוממין) רמזי הכא דלעדים קאי
האי והיה אם צן הכות והכי קאמר
עדים שהרשעיו צדיק והזוממין והצדיקו

עדים אחרונים את ה'דקדק והר"י נעשו רשעים אלו העדים הראשונים לכן גרשה וכיוצא בו: לאו שאין בו מעשה אין לוקין עליו. מאס ללך הלוקין (מסות דף י"א): מלקוט במקום מימה עומדת. לדין לעצב והרי הוא כחמת מן המיתות ובי היכי דסקילה צפני עצמה ושריפה אלו. הכי. דהו גופיה מיתתה הוא: אומדת למת לא דקמני צאלו מלקין אחרו לפי מה שצירול לקבל: ונקלה. שבעה שוקיה יאה אחיך שאלו לאו על הוי הוא: אחרוהו לקבל עשירי. וראו שאין יכול לקבל עשרים עשרה דמכות הראויות להשתמש לשלשה חלקים בעינין שמכה שמי ידיו

דיני ממונות בשלשה פרק ראשון סנהדרין

אצל אשתו לא אמרינן. אע"ג דמתני' היא צוה צורר (דף ס:) דעל כאשתו לענין עדות ס"ד הכא דמחמת מגו דמהימן להורגו מהימן להורגה: **משום** דהוי לא שאין בו מעשה. וה"ה דה"מ למימר משום דהוי לאו שניתן לזוהרת מיתת צ"ד ואפ"ה גלי

הוּא ואַחֲרֵי מִצְטַרְפִּין
 גַּם מֵאֵי קָא מִשְׁמַע
 חֵינֵי הֶךָ מִהוּ דְתִימָא
 אֲמַרְיִן אֲצֵל אִשְׁתּוּ
 לֵן וְאָמַר רַבא פְּלוּנִי
 רַסָּה וְהוּמִן נִהְרֵגִין
 גּוֹשְׁלֵי פְלוּנִי וְהוּמִן
 מִמּוֹן לֹזֶה וּגְנֵפְשׁוֹת
 רַבֵּעַ הַשּׁוּר וְהוּמִן
 מוֹן שׁוּרֵי שֶׁל פְּלוּנִי
 חֵין מִמּוֹן מִמּוֹן לֹזֶה
 הֵי לִי חֵינֵי הֶךָ מִשּׁוּם
 הֵי דְבִיעֵי רַבא פְּלוּנִי
 חֵרְיִין אֲדָם קְרוּב אֲצֵל
 אֲצֵל מִמוֹנוֹ אוּ דִילְמָא
 מִמוֹנוֹ בְּתַר דְּבִיעֵי
 בִּבְּ אֲצֵל עֲצֵמוֹ יִוָּאִין
 מְכּוּת בְּשִׁלְשָׁה כו':
 הוּנָא אָמַר קְרָא
 תִּין דִּין שְׁקוּל מוֹסִיפִין
 י כָּאן שְׁלֹשָׁה אֲלָא
 וְהִרְשִׁיעוּ שְׁנֵים הֵרִי
 י לִיה כְּדֵעוּלָא דְאָמַר
 מִין מִן הַתּוֹרָה מִנִּין

לדא מענה ונכח אי חפשי'ה הקדושה
פ' על לאו אחד אבל צבן גרושה או
בן חלוה שפיר לקי מלל' מענה וכן
גבי מאמים וזו אי לאו כדי רשעתו הוי
לקי מלל' מענה דממון לא צבי' אוסר:
ובל' לאו שאין בו מעשה אין לוקין
עליו אפי' לרבי יהודה דלית
ליה בכל דוכתא לוקין עליו אמי האי
שינויא דהא מעדים וזממין יליף לה
לר' יהודה בפ"ק דמכות (דף ק:) וסו'
לאו והיה אם בן הכות הרשע דגלי
לן צעדים וזממין ה"א בכל דוכתא לאו
שאין בו מעשה אין לוקין עליו:
רבא אמר מלכות תחת מיתה
עומדת דלית ליה
ג"ש דרשע רשע וצמקסו אחר מפורש
(לחמן דף לג: וספ ד"ה אחיל):

שרים ושלשה רבא
תה עומדת אמר רב
אשי אי הכי אומדנא
אית לימות א"ל אמר
יניך כי מחית אגבא
רתניא ^האמדותו
זן אותו אלא מכות
במה הן תמני סרי
למחיה

מלכות תחת מיתה עומדת.
י"מ משום דבני נח
אזהרתן זו היא מיתתן וניתנת לישראל
מלקות על אזהרתו תחת מיתה דבני
נח ועוד י"ל משום דזימנין מתים ע"י
מלקות כדמתן באלו הן הגולין (מסכת דף
נ:)^ט ומת זה תחת ידו ופטור וקשה לשני
הפירושים הללו דמאי פריך אי הכי
אומדנא למה לי ופי' הקונטרס עיקר:
עכבר

לנקו ואס איז ענין לעדות ממון דהא אין לוקין ומשלמין מניהו ענין
ששמור לעשות וגו' והפלה ה' את מכותך וגו' [דברים כח] באלו ה' באלו
על אזהרת צורא ראי הוא למות ומיתה זו קנס עליו הכתוב
בפני עזמה והרג בפני עזמה הוי נמי מלקות כחשת מן המיתות:
הלוקין (שם דף כג.) דאומדין אותו אס איז יכול לקבל ארבעים
את החי ולא את המת וכיון דמית ליה בפלגא כי מתי על אידך פלגא
שמונה ואס יכוהו עשרים ואחת ימות בה: **אין מנין אותו אלא.** שמונה
מנאחריו ושליש מלפניו ומקרא נפקא לן באלו ה' הלוקין (שם דף כג.):
למחיה

עין משפט
נר מצוה

עו א מיי פֿי"ב מהלג
עדות הלכה ב:
עז ב ג מיי שס פֿי"א
הלכה י:
עז ד מיי שס פֿי"ב הלכה
ב:
עז ה מיי פֿי"ב שס הלכה
ח:
פ ו מיי שס הלכה ט:
פז ז מיי פֿי"ח מהלכות
סנהדרין הלכה א
והל"פ סמו לאזין קטט:
פח ח מיי שס פֿי"ח הלכה
ב סמו שס:

תורה אור השלם

1. כי יזהה ריב בין אנשים ונגשו אל המושט והצדיק והצדיק את הצדיק והרשעה את הרשע: בדרים כ א
 2. ועשיתם לו כאשר זמם לעשות לאחיו ובערת הרע מקרבך: בדרים ט ב
 3. והיה אם בן הכות והרשע והפלו השטן והדבור לפני בדי וישענה במספר: בדרים כה ב
 4. לא תרצח לא תגנב לא תענה ברע עד שקר: בדרע עד שקר: שמות כ ג
 5. ולא תקחו כפר לנפש רצח אשר הוצא רשע למות כי מות יומת: במדבר לו א
 6. ארבעים נקבד ליה פן יסוף להכות על אלה ענה רבה ונקלל אחיך: מנצח: בדרים כה ב

רבינו חננאל

פלויט בא על אשתי הוא
ואחד מצטרפין להורגו
ברעל אבל לא להורגו
לדעל לבבי אשתי קרוב
הוא ועוד מן פלויט בא
כל נערה מאורסה והחמו
נהרגין שתיצור שקר כי
כל נערה מאורסה.
ואן שלמך מן מקח אל
העיר על נעמי דיועה.
אבל אם העיר על בחל של
שעל נעלבה כאנס
והחמו נהרגין על הברעל
ושלמך מן נערה כי
בעדות נעלבה היו
מפסידין כתובת בחולה
מבעלה. וק"ל
ככולו
כוחיה דהיו
בעדם המעידין כי פלויט
רשע בור כי וזאת
פלויט רשע שריו הוא ואחד
מצטרפין להורגו לרבע
ולשקול השור ואסר קרוב
משפט אדם קרוב
אל עצמו ואין אדם קרוב
אלו ממנו: **מכות** בא
שנאמר ונשחל אדם משפט
ושפטום הרי כאן ב' אין
ע"ד שקול מוסיפין עליו
ב' חסר שקול מרוב
הרי כאן ב' אין

תנאי רשע רשע פירוש
חביב בא במלכות ויהי
אין כל הכות הרשע וזה
אוכיח וזה
לכות מה הן רשע למיתא
כ"ג א' רשע דמלכות